

ЧИСТЪ И СВЪТЪЛЪ!

ВТОРО ИЗДАНИЕ

София — 1936 г.

Чистъ и свѣтълъ!

На кого се слага трапеза —
на сития или гладния?

На кого трѣбва да се говори?

На васъ, младитѣ, ще кажа:
потрѣбна ви е чистота!
Чистотата и святостъта не сж
нѣщо външно, тѣ сж вътреш-
ни качества на човѣка, Тѣ сж
качества на душата. Ако ис-
кате да имате успѣхъ въ жи-
вота си, всѣкога трѣбва да
бждете чисти, т. е. да имате
чисти мисли, чисти чувства и
чисти действия. Тѣй разбирамъ
азъ чистота въ широкъ сми-
сълъ на думата.

Вие, като млади, приложете следното правило въ живота си: пазете ума си чрезъ свѣтлината, сърцето и душата си — чрезъ топлината, а тѣлото си — чрезъ чистотата! Чистотата е изразъ на съвършения животъ. Това е законъ! Само съвършениятъ животъ може да бжде чистъ. Само съваршената Любовь дава топлина. Само Духътъ носи пълната свѣтлина.

И тъй, тамъ, дето се забелезва известна нечистота, значи животътъ не е съвършенъ. Следователно, този животъ трѣбва да прогресира, да се развива. И тамъ, дето има повече горещина, отколкото топлина, тамъ любовта не е съвършена. Това е диагноза,

която опредѣля състоянията на ума, сърцето и тѣлото. Всичко това съставлява хигиена на душата.

Човѣкъ не трѣбва да се раздвоява въ своитѣ мисли, въ своитѣ чувства, въ своитѣ действия. Това подразбира, че човѣкъ не трѣбва да се раздвоява въ своето съзнание. Той трѣбва да има една свещена идея въ живота си! Човѣкъ, който мисли, че се е родилъ, за да умре, че ще отиде въ земята и отъ него нищо нѣма да остане, какъвто и да е този човѣкъ, ученъ или простъ, той е една стара баба, той е единъ пигмей. Онзи човѣкъ, който мисли, че ще живѣе вѣчно, той е разуменъ, гениаленъ чо-

вѣкъ. Казвамъ: всички вие сте се родили, за да живѣете, затова трѣбва да се стремитѣ къмъ онѣзи закони, които създаватъ Вѣчния Животъ, а Вѣчния Животъ е разум нъ, той е само за разумнитѣ хора. Запримѣръ, допуснете, че вие гледате въ продължение на 4—5 часа право въ слънцето. Знаете ли какво ще стане съ очитѣ ви? (—Ще заболѣятъ). Да, така е. Това значи да не знае човѣкъ, какъ да гледа слънцето. Сега допуснете другото противоречие. Ако се скриете отъ слънцето въ нѣкоя тъмна изба и прекарате тамъ дълго време, какво ще стане съ васъ? Какво ще стане съ вашитѣ очи?—Въ пър-

вия случай има опасност да ослепѣете, а въ втория случай — да се разболѣете.

Следователно, когато се засѣгатъ великитѣ идеи въ свѣта, когато ученитѣ хора говорятъ за смъртъта, или за Вѣчния Животъ, за новораждането, тѣ трѣбва винаги да подразбиратъ видоизменения въ човѣшкото съзнание. Въ този смисълъ „смъртъта“, това е видоизменение на човѣшкото съзнание, но не и на неговата сжщина. „Новораждането“, това е сжщо тѣй процесъ, който става въ човѣшкото съзнание.

Човѣкътъ, разгледанъ самъ по себе си, е свѣтлина. Всички велики хора, които сж жи-

вѣли и които живѣятъ въ свѣта, иматъ развито въ себе си едно шесто чувство, чрезъ което тѣ виждатъ човѣка не тѣй, както го виждаме външно, но като свѣтяща свѣшь, отъ което излиза една мека, приятна свѣтлина. Всички добри хора сж свѣтящи, а всички лоши хора, всички, които сж изгубили смисъла на живота, сж тъмни. Отъ тѣхъ излиза една едва мъжделеюща свѣтлинка. Това не е само една алегория, но фактъ. Когато човѣкъ е добъръ, здравъ, отъ него излизатъ приятни краски. Той има свѣтли идеи, възвишени чувства и благородни действия. Но щомъ човѣкъ се разболѣе, щомъ отпадне духомъ, съзна-

нието му потъмнява, свѣтлина-та му се изгубва.

И тъй, за васъ като млади, великото, идейното въ живота ви е да бждете чисти, да носитѣ свѣтли мисли. И Христосъ е казалъ: „Само чиститѣ по сърце ще видятъ Бога“. Да видите Бога, значи да живѣете въ Любoвѣта. Щомъ Любoвѣта дойде, животътъ се развива правилно. Щомъ Животътъ се прояви, и Свѣтлината ще дойде. И следъ като дойде свѣтлината, само тогава ще се придобие Свободата. Свободата сжществува само за идеалнитѣ, за гениалнитѣ хора. Всички хора въ свѣта трѣбва да бждатъ идеални, а не само единъ или двама. Слѣдъ вре-

ме тъй ще бжде — всички хора ще бждатъ идеални, разумни и чисти.

Напримѣръ, сега хората идатъ тукъ съ извѣстно предубеждение и си казватъ: тѣзи хора не сж като насъ. Не, всички хора сж едни и сжщи, понеже произходътъ имъ е отъ единъ и сжщъ източникъ. Животътъ по сжщина е единъ и сжщъ. По какво се отличаваме единъ отъ другъ? По какво се различаватъ, напримеръ, единъ българинъ отъ единъ англичанинъ? По какво се различаватъ животнитѣ отъ хората? И у животнитѣ има до известна степенъ интелигентность и у тѣхъ има признателность. Разказваха ми единъ случай

за една жена, която намѣрила
нейде въ гората едно малко,
самотно мече. Тя го прибрала
дома си, приютила го къмъ
себе си и го кърмила, докато
порасне. Когато заякнало и мо-
гло вече само да се храни, тя
го пуснала въ гората на сво-
бода. Следъ 4—5 години сж-
щата жена среща въ гората
една мечка, която веднага се
приближава къмъ нея, лѣга
предъ краката ѝ и почва да
ги ближе. Тази жена познала
въ мечката онова малко мече,
което тя преди 4—5 години
кърмила. Ако въ животнитѣ
има интелигентность, призна-
телность, какво остава до по-
висшитѣ сжщества? Какво ос-
тава до човѣка?

Ето защо, казвамъ: бждещето поколѣние, р'оето иде въ свѣта, трѣбва да носи чистота и свѣтлина. Жената трѣбва да носи чистотата. Докато една жена е „дѣвица“, „дѣва“, докато е чиста, тя е силна, мощна. Въ чистотата седи и красотата. Въ чистотата се крие още и младостъта, постоянството, както и моралниятъ устой на човѣка. Изгуби ли човѣкъ чистотата и свѣтлината си, той не струва нищо. Той е като една сламка, разнасяна отъ вѣтроветъ по всички посоки, или като една малка лодка, немилостиво люшкана отъ вълнитъ на морето. Човѣкъ безъ чистота въ живота си всичко изгубва и каквото пожелае, не

може да го постигне. Чисти ли сте, обаче, въ чувства, въ мисли и действия, ще бъдете силни, крѣпки и каквото пожелаете, ще придобиеге. Вие ще провѣрите тия мои думи въ живота си и ще разберете смисъла и цената на чистотата и на свѣтлината.

Подъ „чистота“ азъ не разбирамъ само външната, физическата чистота, но и всѣка клетка у васъ да бѣде чиста, външно и вътрешно. Тази обща чистота на клетките е чистота и на цѣлото тѣло. Чистотата е резултатъ на едно вътрешно усилие на духа.

Всѣко нѣщо, което може да се опетни, да се оцапа, не е

чистота. Всѣко нѣщо, което се оцапва е нечистота, а всѣко нѣщо, което не може да се оцапва, което не може да се опетни е чистота.

Подъ „свѣтлина“ азъ не разбирамъ само външната, физическата свѣтлина, но и всѣка клетка у васъ да лъчеизпуска навънъ свѣтлина. Всѣко нѣщо, което може да се изгаси не е свѣтлина. Всѣко нѣщо, което изгасва е тъмнина, а всѣко нѣщо, което не може да се изгаси е свѣтлина.

Вие, младитѣ, пазете идеала на вашата душа и къмъ него се стремете — чисти и свѣтли! Дойде ли чистотата, човѣкъ всѣкога ще бжде здравъ:

Дойде ли умътъ, човѣкъ всѣ-
кога ще има свѣтлина.

Знание безъ свѣтлина оста-
ва неразбрано.

Здраве безъ чистота е не-
постижимо.

Имате ли чистота, вие сте
богати.

Имате ли свѣтлина, вие сте
пакъ богати.

Беседа. държана отъ Учителя
по желанието на ученичкитѣ
отъ II соф. девическа гимназия
на празника на „залѣсяването“.

5. IV понедѣлникъ, 1926 г.

2 ч. сл. обѣдъ